

Ved loven ændres enkelte bestemmelser i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, som ændret ved lov nr. 80 af 21. marts 1959, lov nr. 79 af 25. marts 1961, lov nr. 108 af 26. april 1961 og lov nr. 147 af 20. maj 1961.

Der foretages således en forhøjelse af de i lønningslovens § 5, stk. 1, fastsatte lønninger til *medhjælper, der uddannes til ansættelse i assistentstilling* (8. lønningsklasse), samt adgang til i særlige tilfælde at afkorte den 3-årige *elevuddannelse*.

Det bestemmes nu i lønningslovens § 5, stk. 1, at „elever og medhjælper, der uddannes til ansættelse i assistentstilling (8. lønningsklasse), lønnes således:

Elever 1. år.....	40 pct.
— 2. år.....	50 -
— 3. år.....	55 -
Medhjælper 1. år.....	90 -
— 2. år og flg.....	95 -

af begyndelseslønnen for assistenter på samme tjenestested. Ingen kan overgå til medhjælperstilling før efter 3 års tilfredsstillende elevtid samt bestået fagprøve, for så vidt fagprøve er indført i pågældende etat. I sådanne etater, hvor antagelsen som elev er betinget af forudgående særlig uddannelse, kan der dog med lønningrådets tilslutning ske afkorting af den 3-årige elevtid. Overgang til assistentstilling sker efter 2 års tilfredsstillende tjeneste som medhjælper, dog tidligst ved det fyldte 21. år.“

De øvrige bestemmelser i nærværende lov tager hovedsagelig sigte på at forbedre lønnings- og pensionsreglerne m. v. for statsansatte *sygeplejersker*.

Gennem længere tid har der bestået den ordning, at Sygehusforeningen i Danmark, Københavns kommune og staten, der tilsammen repræsenterer den altovervejende del af sygehusvæsenet her i landet, hver for sig har fastsat sygeplejerskernes løn- og øvrige ansættelsesvilkår. Denne ordning har i praksis vist sig uhensigtsmæssig, ikke mindst under den herskende mangel på sygeplejersker.